

Imatge de grans grups d'aus aquàtiques, ahir al matí, al delta de l'Ebre. FOTO: JOAN REVILLAS

Delta

Es manté estable el cens hivernal d'aus aquàtiques

Enguany el cens es va fer entre el 7 i el 21 de gener amb la participació de 38 persones observadores. FOTO: JOAN REVILLAS

La població d'ocells va remuntar l'any passat pel fred intens a Europa i la sequera després d'anys de davallada

M. P.
DELTA

L'últim cens hivernal d'ocells aquàtics al delta de l'Ebre situa la població al delta de l'Ebre en 238.716 exemplars distribuïda en 92 espècies diferents, una xifra similar a la mitjana del període de referència (2005-2010), però per sota del màxim històric de més de 300.000 exemplars assolit el 2014, quan la pràctica totalitat dels arrossars s'inundava també a l'hivern.

Es des del 2011 quan es va implantar al delta de l'Ebre l'assecat hivernal dels arrossars, com a mesura de lluita contra el cargol

poma. En aquest marc, el 2019 la superfície d'arrossars del delta de l'Ebre inundada ha arribat només al 40,6%. Aquest fet explica els valors significativament baixos en quant a la població d'algunes espècies i grups molt vinculats a aquests arrossars inundats.

És el cas d'algunes espècies de limícoles, com ara la fredeluga (*Vanellus vanellus*), amb 7.543 exemplars, un 49% menys que l'any passat, i la daurada grossa (*Pluvialis apricaria*), amb 1.800 exemplars, un 54% menys. En general, els limícoles constitueixen el segon grup d'ocells aquàtics més ben representats al parc, amb 64.165 exemplars. Dins d'aquest

grup, es troben algunes espècies amb valors molt alts, com el territ variant (*Calidris alpina*), amb 33.099 exemplars, un 22% més, i el territ tresdits (*Calidris alba*), amb 842, un 13% més.

Tanmateix, el grup més nombros ha estat el dels anàtids amb 114.592 exemplars, lleugerament per sota (un 5%) de la mitjana de referència (2005-2010). En nombre d'exemplars, destaca sobretot l'ànec collverd (*Anas platyrhynchos*), amb 66.847; el xarxet comú (*Anas crecca*), amb 17.583, i l'ànec cullerot (*Spatula clypeata*), amb 16.960.

La presència ha estat molt dispar en funció de l'espècie. Algunes, com ara l'ànec collverd i l'ànec blanc (*Tadorna tadorna*), han mostrat valors significativament per sobre de la mitjana (16-17%). Altres, per contra, molt per sota, com l'ànec xiulador (*Mareca penelope*), amb 1.438 individus,

un 62% menys; el xibec (*Netta rufina*), amb 2.557 exemplars, un 51% menys; el morell de cap roig (*Aythya ferina*), amb 754 exemplars, un 35% menys; l'ànec cuallarg (*Anas acuta*), amb 2.263 individus, un 34% menys; el xarxet comú (*Anas crecca*), amb 17.583 exemplars, un 30% menys.

Com a novetat, aquest hivern s'han detectat algunes espècies amenaçades d'aquests grups, entre les que destaquen l'ànec capblanc (*Oxyura leucocephala*), amb 6 exemplars; el morell xocolater (*Aythya nyroca*), amb 4 exemplars, i també de fotges, com la fotja banyuda (*Fulica cristata*), amb 2 exemplars. Cal destacar que enguany s'han vist espècies que només apareixen en hiverns freds al nord i centre d'Europa, com ara l'èider (*Somateria mollissima*), amb 2 exemplars, i el morell d'ulls grocs (*Bucephala clangula*), amb 1 exemplar.